

העם

לקראת הסוף - סוף סוף

הטראגדיקומדיה של מערכת הבחירות התקרבה לפאוסה. אפשר היה לחבוש את עיניו של ה' אורח, להכניסו לאסיפה של מפלגה כל-שהי, לתת לו לנחש באסיפתו של מי הוא נמצא. לעולם לא היה מנחש את האמת, מנהיגי המפלגות גנבו איש את סיס' מות רעהו, ללא בושה והתנצלות. איש מהם לא התחשב עוד בידעותיו המוצהרות של עצמו, במעשיו אתמול, בדמותו הציבורית המוכרת. אנשי חרות הופיעו כרודפי שלום, הש' תמשו בסיסמות הפעולה השמית. דוברת

ניכר לישראל. לאחר מכן אירעו מאורעות בגרמניה, כאשר הגיע הזמן לדבר על תכלית, כי לומר על סכום המענק הגרמני לממשלת אשכול, נסתבר שאירעה אי-הבנה קטנה. במשא-ומתן המיגע עם הנציג הגרמני בירנבך, שנמשך זמן כה רב, הושג דבר שנדימה לממשלת ישראל כהבטחה מפורשת למתן באקשיש גרמני גדול מאד. עתה נסתבר כי לגרמנים נידמה שלא הבטיחו דבר, זולת הלוואות מן הסוג שנותנת גרמניה למדינות כמו צ'אד או מאלאווי. בירור הדבר נידחה בחיפזון עד לאחר ה' בחירות בישראל. ציונות וציוניות. גם באו"ם, שמלאי לו השבוע עשרים שנה, לא היו הדברים משמחים יותר. תחילה נערך מאבק על הגזענות. כולם

"אל תתייאש - עוד מעט זה יגמר!" (דוש, במערוב) הם יהיו מה שהיו

הסכימו שיש לגנות אותה. אולם ישראל רצתה לכלול בגינוי גם את האנטי-שמיות. הדבר היה עובר ללא יוכוח, לולא נוצל עניין האנטי-שמיות פעמים כה רבות כי תעמולה האמריקאית נגד ברית-המועצות, בניגוד לאזהרותיהם של אנשים כמו ד"ר נחום גולדמן. מחשש פן תהפוך החלטת-הגינוי תירוץ לתעמולה אנטי-שמית נוספת, החליט הנציג הסובייטי למנעה. הוא נקט טכסיס קיצוני ומבעית, הציע לגנות גם את ה' ציונות כתנועה השוה לאציוס.

מפא"י תבעה חקיקת חוקה - דבר ש' הגדר עוד אתמול עלידי כל ראשי מפלגתה כאסון למדינה. עסקייהדת הטיה פו נגד הכפיה הדתית. וד"ר משה סנה גינה בחריפות את יריביו, על כי הם "מצדיקים את אויבי ישראל". לאורח היתה רק נחמה אחת: בעוד שבוע זה ייגמר. רודפי-השלום יחזרו ו' יטיפו למלחמה מונעת, עסקייהדת יחז' רו להיות עסקייהדת, לוי אשכול יתנגד לחקיקת חוקה ולביטולו של המימשל ה' צבאי. נשף-המסיכות ייגמר.

מדיניות

עסקים כרגיל

מרבוב מודעות-הענק, שלא הכילו דבר זולת סיסמות נבובות (כובות) והשמצות הדדיות (נכונות), כמעט ולא נותר מקום בעתונים לדיווח על המאורעות המתחוללים בעולם, גם אם אירועים הנוגעים במישרין ל' ישראל. במידה שהמאורעות זכו לפירסום ולהב' לטה, נוצלו לשם מערכת-הבחירות. בכמה עתונים תוארו כנצחונות אדירים של ממש' לת ישראל. בעתונים אחרים הוגדרו כתב' סות נוראות, המסכנות את עתידה של ה' מדינה. למעשה לא היו לא כאלה ולא כאלה. ענייני המדינה הנהגלו ומצמם. ללא שינוי, זולת ההיזדרדות האציוס. הכל כרגיל. היכן הבאקשיש? הדבר התחיל כי החלטת המועצה האקומנית של הכנסיה ה' קאתולית. היא גינתה את האנטי-שמיות, ובכך אפשר היה לראות נצחון ליהודים. אבל היא השמיטה את המילה "רצח-אל" מן הסעיף המטהר את היהודים, ובכך אפשר היה לראות כשלון עבור היהוד' דים. את-ר'ך בא ביקורו של המרשל עאמר בפאריס. צרפת לא עשתה דבר שיכול היה להתפרש כמכירת יחסיה עם ישראל, ובכל אפשר היה לראות נצחון. אבל היא התחייסה עם מצריים, העניקה למצרי כבוד מלכים, הבטיחה סיוע למאמץ האטומי ה' מצרי - ובכך אפשר היה לראות כשלון

התוצאה: גם האנטי-שמיות וגם הציונות הושמטו מן ההחלטה. הלקח: אסור להגיש לגורמים זרים להפוך דבר כה חשוב, כמו המלחמה באנטי-שמיות, לנשק במלחמה הקרה בין המעצמות. מכיוון שממשלת ישראל אינה נקיה מטכ' סיס ציני זה, אפשר לזקוף את המפלה לפחות בחלקה על חשבונה. אין תשובה. לבסוף עלה על ה' פרק עניין ישן-נושן: בעיית הפלטיים. הערבים נוקטים בנושא זה בקו מחוכם. כל השנה הם מתרכזים בנקודה קטנה, משתדלים להשיג בה נצחון. הודות לאהדה (המשך בעמוד 10)

למעשה הפריעה עד כה רק אבן' נגף אחת לברית צרפתי-מצרית: סירובה של מצריים לוותר על עידוד תנועות' המתפנה בארצות אפריקה והדברות-צ'רפ' תית, בהן שולטים שרותי-הבסחון הצרפ' תיים מאחורי הקלעים. קרוב לוודאי כי עתה הבטיח עבד-אל-נאצר לוותר על עידוד זה, ולהתרכז בשיקומה של מצריים עצמה. בגרמניה עצמה זכה השבוע אדם בעל דעות פאשיסטיות גלויות למישרה רמה מאד, הודות לידידיו של שמעון פרס. כדי לפייס את פראנק-יוזף שטראוס, שלא הוחזר לשלטון למרות תקוותיו של פרס, העניק ראש-הממשלה לודביג ארה' ארד את תיק המספטים לחבר מפלגתו של שטראוס. ריכארד ייגר, שהתנגד ל' הארכת תקופת-ההתיישנות לפשעי הנא' ציט, התלמד טיגוריה על הנאציזם והמביע אהדה לגנרל פראנקו.

את הרכב הכנסת הבאה. בהרכב זה לא יהיה קל למפא"י להרכיב קואליציה. כושר-התמרון שלה יהיה מצומצם למדי. הדבר אינו תלוי בכך אם יהיו למערך 38, או 40, או 42 מנדטים.

כמצב זה, יקומו כוחות כמפא"י שידרשו קואליציה עם רפ"י.

קואליציה זו אינה רק אפשרית, היא סבירה מאד. לא יהיה קושי רב בהקמתה, תוך סילוק בן-גוריון ואשכול גם יחד. לא יהיה קשה למצוא ראש-ממשלה שיהיה מקובל על שני השותפים: אבא חושי, למשל, או חיים צוק.

רוב עסקייהדת מפא"י כבר הגיעו למסקנה כי אשכול הוא כשלון, וכי הביא הרס למפלגה. השבוע אמר שמעון פרס, איש רפ"י, לאשר ידליק, איש המערך: "צריכים לסלק רק חמשה זקנים - אחד אצלנו ארבעה אצלכם - כדי לאחד מחדש את המפלגה." חמשה זקנים: את דויד בן-גוריון ברפ"י ואת לוי אשכול, גולדה מאיר, זלמן ארן ומרדכי נמיר במפא"י.

איך תרגיש אתה, עמנואל, אם תיווכח למחרת הבחירות שבני-ר'ך קולך שלך (ובעזרת פעילותך הציבורית התמימה) קמה ממשלה של מפא"י ורפ"י, בראשות אבא חושי, עם שר-הבטחון שמעון פרס, שר-החוק משה דיין ושרי המשפטים דוב יוסף?

האמת הפשוטה היא שלא ביקשת ולא לא יקרה. אפילו מפא"י, שהיא כל-כך פורנית בהבטחות, לא הבטיחה לך זאת. כשם שאפילו לא הבטיחה לך שתפעל לחקיקת חוקה, לביטול חוק לשון הרע, לשינוי המישור הכלכלי, לצימצום המנגנון, למיגור הכפיה הדתית או לעצירת תנופתה, לשינוי המדיניות העולמית והמרי הבית, או לביטול המימשל הצבאי. לגבי נושא אחרון זה כבר הודיעה את הדין: שההקלה היחידה הגלוקת בכלל בחשבון היא מתן רשות לערבי במשולש לבקר אצל ערבי בגליל בלי צורך ברישיון.

אלה הן הבעיות האמיתיות של המדינה, עמנואל, ולא המלחמה בטחנת-הרוח הבן-גוריונית. אתה בוחר בכנסת שתקבע את גורל המדינה בארבע השנים הקרובות. שתחלים על מלחמה או שלום, על חופש או גטו, על שוויון או הפלייה, על משק יצרני או טפילי.

האם אתה מוכן לשכוח את כל אלה? לדאות את כל העולם מבעד לחור-המנועול של מאבק פרטי בין שני עסקנים קשישים של מפא"י?

לעניין עמנואל: אם אתה באמת רוצה שתקום אחרי הבחירות ממשלה בלי רפ"י, ממשלה של "הרע במיעוטו" - אל תצביע בעד המערך. הצבע בשביל הכוח החדש.

כי אנחנו נצביע - באחריות גמורה - נגד כל קואליציה שרפ"י תהיה חברה בה.

אנחנו נשקול את יחסנו לכל ממשלה אחרת לפי העקרונות שאתה דוגל בהם - יחסה לשלום, לכפיה הדתית, לדמוקרטיה, לחקיקת חוקה, לשוויון בין אזרחי ישראל בלי הבדל עדה, דת ולאום.

אם נמצא כי ממשלה של אש' כול, בהרכב מתאים, מוכנה לי פעול לפי עקרונות אלה הלכה למעשה, ולמלא את רדישותינו ה' מעשיות בנידון - ואם נמצא שזה הרע במיעוטו - אנו עשויים לתת את קולותינו להקמת ממשלה כי זאת, גם מבלי להשתתף בה.

מבחינת גישתך שלך, חקא, זה הרבה יותר בטוח מאשר הצבעה בעד מנגנון אינטרסטי, מושחת, רדוני, שאינו נאמן לאיש, ובוודאי לא לאשכול. בברכה,

לוי אשכול

אין זה חוק רגיל, עמנואל. אין זה חוק רע, היכול להתקבל בטעות.

זהו חוק פאשיסטי, פשוטו כמשמעו. ומישטר בו יכוד להתקבל חוק פאשיסטי "כטעות" - מישטר כי זה הוא סכנה לאומית.

אבל החוק לא נתקבל "כטעות" ולא "בחפזון", ולא "בהיסח הדעת". הוא נתקבל אחרי דיונים של שנים, להם היה לוי אשכול עצמו שותף. שליחי מפא"י בכנסת התוכחו על כל נקודה ופסיק, ולא פעם אחת. היתה התערבות אצל אשכול אישית, והיו הבטחות של אשכול אישית.

אם כן, לא בטעות נתקבל החוק. במקרה הטוב ביותר אפשר לומר כי אשכול העביר חוק-תועבה פאשיסטי זה כדי לפייס את דוב יוסף והדתיים, כדי למנוע משכר במפ' לגתו ובקואליציה. מה נובע מזה?

נובע מזה שמשבר קואליציוני או מפלגתי חשוב לאשכול יותר מאשר חוק פאשיסטי.

הדבר אינו חשוב רק בפני עצמו. הוא חשוב להערכת האיש אשכול, להערכת כושרו להגן על הדמוקרטיה.

מי שאומר שזאת היתה טעות, דומה לאדם האומר: "אשתי הגונה. רק לפעמים היא שוכנת עם גבר זר".

בעניין יסודי זה, יש רק איראו.

כל זה אין כל פלא. כי מה שארע במפא"י אינו פילוג בין דמוקראטים לבין ניאור-פאשיסטים, ובכלל אינו פילוג על עקרונות.

הפילוג הוא בין שתי קבוצות-כוח, בין שתי הבורות שאופות-שלטון.

ליתר דיוק: לא בין שתי כבורות דווקא, אלא בין הרבה עשרות כבורות, שיצרו קבוצות לחץ שיצרו ביניהן שתי קואליציות מיקריות על רקע של אינטרס גם אחת השתלטה במפא"י, השניה היקמה את רפ"י. ושום אדם לא נהיה טוב יותר, או רע יותר, מפני שהלך לכאן או לשם.

האם הדמוקראט אבא חושי יציל את המדינה מפני הניאור-פאשיסטי אלמוגי?

(והרי רק מיקרה הוא שהמצב אינו הפוך, ושלמוגי הדמוקראט אינו מציל את ה' מדינה מידי הניאור-פאשיסטי חושי?)

האם שרגא נצר הוא סמל הדמוקראטיה, מול הפאשיסטי הנורא מרדכי סורקיס? האם באמת יש הבדל כל-כך תהומי בין שלוש הרמטכ"לים של מפא"י, לעומת שלוש הרמטכ"לים של רפ"י?

כאשר הביצה סרוחה - מי יקבע שהחל' בון סרוח יותר מן החלמין, או להיפך?

לא קשה להביא את הדברים עד אבסורד. הם אבסורדים כשלעצ' מם.

הבעיה האמיתית העומדת כיום בפני הדמוקראטיה בישראל אינה איך למנוע דיקטטורה דימונית של איש אחד, ויהיה שמו בן-גוריון או בנין, פרס או חושי, דיין או ידיון.

הבעיה היא: איך לחסל דיק' טאטורה שהיא כבר קיימת למע' שח - הדיקטאטורה של המנגנון. דיקטטורה המבוססת על עשרות חוקי כפיה. על מישור כלכלי טפילי. על חלוקת שלל גיבויים. על מפתח מפלגתי, שכל המפלגות - ובראשן מפא"י ורפ"י - שותפות לו.

אין, עמנואל, קבור הכלב שלך. מדובר על תמיכה באשכול, על "קול אל"?

זה קול לא שכול! ?

יו חיים בארצות-הברית. איננו בוחרים בו, או בראש-ממשלה. אנחנו מצביעים בעד מפלגות.

אינך נותן קול לאשכול. אתה נותן קול למנגנון מפא"י.

מנגנון זה יורוק את אשכול כמו סמרי טוט בלה, כמו לימון סחוס, כרע שהדבר יראה לו מועיל לאינטרסים שלו. ואין אנו מדברים כאן על אפשרות תיאור רטית. מדובר על דבר מעשי ביותר. כבר עתה ניתן לחשב, כמעט בדיוקנות,